

רא. א. האם ניתן להשיב גזילה / פקדון / הלואה / אבידה במדבר, והבעלים אינו רוצה שיחזירונו אלא בישוב?
 ב. האם ניתן לתבוע גולה / פקדון / הלואה / אבידה בכל מקום? (ק"ח).
 א. כל שנתחייב בישוב (כגון שהופקד אצלו שם, וכו') – לא יחזיר לו במדבר, מלבד אם דובר על כך בשעת ההלואה או הפקדון.
 ב. גזילה ומלוה – כן. אבידה ופקדון, לא ניתנו ליתבע אלא במקומן.

רב. א. מה דינה של טענת שמא בעיקר החיוב (כגון: איני יודע אם ליתי אם לאו), כאשר התובע טוען ברי וכאשר אינו טוען ברי?
 ב. מה דינה של טענת שמא, כאשר מודה שנתחייב אלא שמסופק אם החזיר ונפטר, כאשר התובע טוען ברי וכאשר אינו טוען ברי? (ק"ח).

א. כאשר התובע טוען ברי – מחלוקת אמוראים אם 'ברי ושמא – ברי עדיף' או לא. (והלכה שאין ברי עדיף, כפי שמסתייע מהברייתא). וכאשר אינו טוען ברי – פטור אפילו בבא לצאת ידי שמים. (רש"י ועוד).
 ב. כאשר הלה תובע ב'ברי' – חייב לשלם, וכאשר אינו תובע – פטור בדיני אדם וחייב אם בא לצאת ידי שמים.

ג. באיזו גזילה מצריכים השבה מעולה יותר, בגולה לדעת או בגולה שלא לדעת? (ק"ח)
 לכמה דעות אמוראים (רב, רבי יוחנן) – גולה מדעת צריכה השבה מעולה יותר (או השבה לדעת ממש, או 'מנין פוטר'), לדעת שמואל – שוים שניהם. ולדעת רב חסדא – בבעלי חיים, גזילה שלא לדעת מצרכת השבה לדעת, לפי שנעשו מלומדות לצאת חוץ וצריכות שמירה יתרה, לכן צריך שיחזיר לדעת, משא"כ כשידע בגזילה, אף מנין פוטר.

ד. א. האם מותר לקנות חפצים מגולן?
 ב. האם מותר לגבאי צדקה ליטול צדקה מילדים קטנים?
 ג. האם מותר לקנות פירות משומרי פירות ומאריסי שדות? (ק"ט).
 א. לדעת רב אסור עד שיהא רוב חפציו – משלו. ולשמואל – אפילו אם מקצת משלו, מותר.
 ב. מותר ליקח רק דבר מועט. (ו'מועט' ו'מרובה' – משתנה לפי מידת העושר והעוני, כמעשה דמחזא, וכמש"פ הרמב"ם – מתנ"ע ז, יב).
 ג. משומרין אסור אלא בפרהסיא, באופן שניכר שלא גנבום. ומאריס שיש לו חלק בגוף התוצרת – מותר.

ברוך רחמנא דסייען